JUSTIMS-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANERY, CEY.

Righteonsness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to any People.

PAYABLE IN ADVANCE.

ு எற்று இதும். புத்தகம், சஞ்சிகை இக.] துஅளாடுகம் இல. ஜீப்பசி மூ. இஉட. வியாழக்கிழமை.— Thursday, October 12, 1854. [Vol. XIV. No. 19.

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of postage, 4-shillings—TO BE PAID IN ADVANCE. If payment is delayed beyond the first quarter, 6 pence extra; if beyond the second, or July 181, 1 shilling. To Nauve Agents, who will send ADVANCE PAY for 5 copies, we will send the 6th gratis, and at this rate for any number of copies.

Advertisements inserted for 3 shillings a square? less than a square 2 shillings. At this rate each will appear twice, if the advertiser so request.

All notices of deates and marriages will be chargeable as advertisements.

Rivar

ie who

1, 1854, CE 07

All notices of deads and marriages will be chargeable as advertisements.
Communications must be post paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Star. JAFFNA—THE MISSIONANES.
POINT PEDRO—I. LEISENING, ESQ.
TRINCOMALLE—Rev. J. WALTON, COLOMBO—DH. C. ELLIOTT.
KANDV—Mr. L. LAWTON.
BATTICALOE—Rev. J. KILBER.
MADURA—Rev. C. F. MOZZY.

[Thoughts on New Heathen Books.]

குரு எப்படியோ சீஷனும் அப்படியே.

தாரகையே.—தற்காலத்தில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாவையில் சைவசபையார் அச்சடிப்பித் தப் பிரசித்தப்படுத்தம் சில புத்தகங்களை அரேகர் மிதந்த பிரியத்துடனே வாசிக்கிறதை நானுங்கண் டு அவைகளிலடங்கியிருக்கும் பொருள்களை அறி ந்தகோள்ளும்படி விரும்பி அப்புத்தகங்களிற் சில வற்றை வாங்கி வாசித்தேன். அதி றைல் என்மன திற்தோன்றியவைகளைத் தாமகையின்மூலமாய் அ றிவிப்பது கடமையெனக் கண்டேன். அப்புத்தக ங்களின் ஆக்கியோர் அறிவாளிகள் போலத் தோற் றியும் உலக ஈடையை அறியாதார்போற் காணப்ப டுக்றுர்கள். இவ்வாக்கியோர்ஆமேன ஆராயுமிடத்த அவர்கள் மிலேச்ச தேசத்திலிருந்து வந்த குருமாரி டம்படித்துத் தேறின் மாணுக்கமென அறிக்தேன். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனுவன் என்பதை இவ் வாக்கியோர் மறந்தார்போலத் தோற்றுகிறது. எப் படி மெனில், அவர்களுண்டாக்கிய புத்தகங்களிற் பலவித சிக்தவையானமோழிகாளாற் பாதிரிமாரை ச்சுட்டிக் காண்பிக்கிறர்கள். எவ்விடத்திலும் இத காரியக்கில் இவ்வாக்கியோணைக் குற்றமாகப்பேசு வதை என் காதினுற் கேள்விப்பட்டேன். பிராமண ர் தானும் சங்கையற்ற பூர்ப்பாதிரியென்று சொ ல்லலாமா ? சொன்னவன் வாயில் இடிவிழாதா ? அவன் நாகபாதளத்தக்கு உடையவன் என்றுஞ் சோல்லக் கேள்விப்பட்டு தன்குற்றக் தானறியார் என்ற வாக்கிலை இவர்கள் குற்றத்தை கான் காட் டுவது கடமையென உணர்க்கேன்.

இவ்வாக்கியோர் தங்கள்புத்தகங்களில் ஒன்றை டிஸ்திறிக்கோட்டிலிருக்கும் பிரக்கிராசி ஒருவருக்கு அனுப்பிய சமயத்தில் அப்பிரக்கிராசி அப்புத்தகத் தின் முதல் ஏட்டல் பாதிரியே என்று எழுதியிருப்ப ைதக் கண்டு அவ்வேட்டைக்கிழித்த எறிந்து, நானி தை வாசிப்பதில்லையென்று சோன்னதாகவுங் கே ள்விப்பட்டேன். இவ்வண்ணமே அறிவாளிகளா கிய சகலரும் இவ்வாக்கியோரின் தன்மைகவாக் குறித்த குறைசொல்லக் கேள்விப்படுக்றேன். இ ன்னும் இவ்வாக்கியோர் உண்டாக்கில் புத்தகங்க ளே கிறிஸ்துவேதம் உண்மையெனக் காட்டுகிறது. எப்படி பெணில், கிறிஸ்தவேதத்திலுள்ள சடங்கா சாரங்கள் சைவரடைய புராண காலியங்களில த் சொல்லியிருக்கிறதாகக் காண்பிக்கிறர். இதி னுவுங் கிறிஸ்தவேதம் உண்மையென்று அங்கிகரி

க்கிறர். என் பிறிய கேசுர்களே, சங்கையற்ற பூர்ப்பாதி ரிதானே, ா. என்பதைக்கருதம் மெஸ்தர் என்றத ந்கைப் பட்டத்தை இவ்வாக்கியோருக்குச்சூட்டி எ ழுதியிருக்கிறதாகக்கண்டேன். ஆனல் பேயோடா டி, சுடலையாடி கபாலி,பித்தன் என்னுக் தன்மைக வாயுடைய தேவணை வழிபடுபவர்களின் தன்மை யையும், சாதவான குணத்தையுடைய ஆட்டுக்குட் டி.யாசிய மேசியாவை வழிபடுபவர்களின் தன்மை யையும் அவரவர் எழுதிய வாசகப்போக்கின் ஈடை

யே காட்டுகின்றது.

சத்தியவேத புத்தகத்திலுள்ள சிலவாக்கியங் களை இவ்விடத்திலேழுதுவது சகலருக்கும் பிரயோ சனமாயிருக்குமென்று நம்புகிறேன். அவையாவ ன, கனம்பண்ணுவதில் ஒருவருக்கொருவர் முந்திக் கொள்ளுங்கள். அக்கியருக்கு உபசாரத்செய்கிற தைநாடுங்கள். உங்கவைத் துன்பப்படுத்துகிறவர் கவை ஆசீர்வதியுங்கள். ஆசீர்வாதமேயன்றிச் சாப

மிடாதிருப்பீர்களாக. மேன்மையானவைகளைச் சிந்தியாமல் தாழ்மையானவர்களுக்கிணங்குங்கள். உங்கள் கயபுத்தியிற் சாயாதிகுப்பிர்களாக. யாவ இக்குர் தீமைக்குத் தீமைசெய்யாதிருப்பிர்களாக. யாவ இக்குர் தீமைக்குத் தீமைசெய்யாதிருங்கள். எந்த மீனிதருத்தும்மன்பாக போக்கீயாளத்தை னிதருக்கும்முன்பாக யோக்கியமானவைகளை க டப்பியுங்கள். எவ்லாமனிதரோடுஞ் சமாதானமா யிருக்கக்கூடுமானல் உங்களாலானமட்டும் அப்படி யேசெய்யுங்கள். உன் சத்தாருஷக்குப் பசியுண்டா யிருக்கும்பொழுத அவனுக்குப் போசனங்கொடு. அவனுக்குத் தாகமுண்டாயிருக்கும்போழுத அவன் தாகத்தைத் தீர்ப்பாயாக.

சரீரத்தின்கிரியைகள் வெளியரங்கமாகலிருக்கி றது. அவையாவன. விபசாரம், வேசித்தனம், அ சுத்தம், காமலிகாமம், விக்கிரசாராதவன், பில்லி தனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வயிராக்கியங் கள், கோபங்கள், சண்டைகள். பேதகங்கள், அ வமார்க்கங்கள், பொருமை,கொலைகள்,வேறிகள்,

பெருந்தீனிகள் முதலானவைகளே. ஆவியின்கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமா தானம், கீடியசாந்தம், தயவு, நற்துணம்,உண்மை, போறுமை, இச்சையடக்கம், இப்படிய்பட்டவை களே. இப்படிக்கு, ஓர். கேசன்.

Native Preachers at Aintab. — சீரியதேசத்திலு ள்ள என்தாப் என்னும் பட்டினத்திலிருக்கிற அமே ரிக்கன் மிசியோனூரிமாரில் ஒருவராகிய டாக்குத் தர் பிருந்.என்பவர் எழுதின ஒரு காகிதத்திலிருந்து பின்னுல்வருங் காரியம் பேர்த்தெழுதப்பட்டிருக்கி ன்றது. அத முதலாவது, அவ்விடத்தில் நடக்குங் கிறிஸ்தமார்க்கப் பிரபலியத்தைக்காட்டுவதினுவர்; இரண்டாவது, அவ்விடத்திற்பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் கேர்மையான குணத்திணையுள்ளவர்களாயிருக்கிற ர்களென்பதை அத அத்தாட்சிப்படுத்துகிறதினுவ ம். அக்காரியம் மிகவும் விரும்பவும், கவனிக்கப்ப டத் தக்கதமாயிருக்கின்றது. ஆகையாஸ், அவர்க நடைய முன்மாதிரியைப்பார்த்த யாழ்ப்பாணத்த க் கிறிஸ்தவர்களும்,உபதேசிமாரும், பிரசங்கிமாரும் நடப்பது உத்தமமேன்று நினைக்கிறேம். டாக்குத்

தர் பிருற் என்பவர் எழுதின்றதாவது: காங்கள் படிப்பிக்கிறதற்கு கல்ல சாமார்த்திய முக் தேய்வபத்தியுழுள்ள வாலிபர் எங்களிடத்திலி ருந்தாலும், அதைச் செய்கிறதற்கான பெலன்மா நுநாழும், அலந்ச கோந்திரில் த்திரம் எங்களுக்குத்தேவை. சிறித வருடத்திற்கு ள்ளே அவ்லூர்க் கிறிஸ்தவர்களிற் பத்த அல்லத இருபதபேரைப் பிரசங்கிமாளக்குகிறதற்கு காங்கள் வேகுகாலமாய் யோசவன பண்ணிக்கொண்டுவரு கிகுரம். ஒருவருடத்திற்குள்ளே பிரசங்கிமாராக வரத்தக்கவர்கள் ஐந்துபேரும், இரண்டுமுன்றுவருட த்தக்குள்ளே வரத்தக்க வேறைந்தபேரும், மூன்ற நாலுவருடத்தக்குள்ளே வரத்தக்க பத்தப்பேருள் நானுவருடத்தக்குள்ளே விசுத்கம் பத்தப்பேற்கள் எ வேகுருவதப்பாரும் இருக்கிரர்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்குஞ் சம்பளஞ் சொர்பம். பெரும்பாலும் அவர்கள் பரும்படியாய் வியாபாரம் அல்லது தோழில்பண்ணி ஆதாயம் பேறக்சுடிய எவுமாத்திரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிரும். ஒரு பவுணும் அத்சுசிலினுமே நாங்கள்கொடுக்கும் யர்ந்தசம்பளம். அவர்களில் முன்றபோ இதிலிர ண்டத்தவை வாங்கக்கூடிய சாமார்த்தியமுள்ளவ ர்களாயிருந்தாலும். தங்களுக்குக் கொஞ்சம் போது மென்று வாங்கிக்கோள்ளுகிறுர்கள். இவ்விதமாய் ச் சொற்பசம்பளங் கொடுப்பததான் எங்கள் தீர் மானம், ஏனேன்குல், அவர்களாற் பாபரிக்கப் பிடுஞ் சபையார் இதிலும் அதிகமாகக்கொடுக்க இய ல்புள்ளவர்களாயிருக்கலில்லை.

Police.—யாழ்ப்பாணத்திலே தத்தியான ஒரு போலீஸ் இல்லாததினுல் சனங்கள் பேரிய குறை சொல்லுகிறதற்கு இடமாகுது. லிதாவனமாருக்குக் கோவர்ணமேந்தார் சம்பளங் கொடாததினுலே அ வர்கள் சனங்களிடத்தில் ஏதஞ் சொற்பமாய் வா ந்கிக்கொண்டு கள்ளலைப் பிடித்துக்கொடாமல் அவர்கவா லிடுசிறதினுலே அவர்கள் தங்கள் தற் செய்கையில் அதிகப்படுகிறதற்கு இடமாகுது.

The Weather.—இரண்டுபாட்டம் மழைமாத்தி ரம் இச்சேலவு பெய்தாலும், விரைக்கிறதற்கும், விரைத்தால் முவாக்கிறதற்கும் போதமான ஈரங் கோள்ளத்தக்கமழை இன்னும் பெய்யலில்வை. அரிசிமுதலிய பதார்த்தங்கள் முன்னிலும் இப்போ ழது ஒறுத்து விலைப்படுகுது.

Small Pox.—சீதாரியிலே வைசூரிவியாதி புதி தாக அரேகருக்குண்டுபடாதிருந்தும் அதற்குக்கிட் நாக அக்கைகுக்கும் இடங்களிற் பரம்பிவருத்து. இ ற்றைக்குப் பதிவனந்தாருவைக்குள்ளே வைதுரியி றை சிறிஅபேரிறந்தபோனர்கள். கோவரணமே ந்தின் ஏசன்றுத்தாரைக்குப் போட்டிலோராய் அ ல்லது முதல் வேலைகாறனுயிருந்த சந்தியாகப்பி ள் வளலூவிஸ் என்பவர்போன கிழமை வை சூரியின ற் காலஞ்சென்றபோனூர். அவருடைய மரணத் தைப்பற்றி அகேகர் தக்கப்படுகிறுர்கள்.

State of the Town.—ஐயாவே :— எங்கள் பட்டி னமிப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை என்னேன் றுசோல்லுவேன். பேதி, வைதரி, சைப்புளிப்பா ன், பறவை, காய்ச்சல் முதலியலியாதிகளும்; பஞ் சம், மழைத்தாட்சிமுதலான தீமைகளுமே பட்டி னத்திலுறைந்திருக்கின்றன. மனச்சுந்தோஷமும், பாக்கியமும் பறந்துவிட்டன. பட்டினம் தரித்திற மென்னும் ஆடையைத்தரித்துத், தக்கமென்னுங் கல்லின்மேலுட்கார்ந்து, தன் பிள்வாகளுக்குச் சம் பலிக்கும் இடர் இடையூறுகவளக்கண்டு வியாகலப் பட்டுப்புலம்புசின்றது எங்கள் முன்ஞோர் கண்டுங் கேட்டுமிராத விதமாக மோசரோய்கள் பேருதசின் றன. தப்புகிறதற்கு வழியைக்காணுமே, எந்த த்திக்கைப்பார்த்தாலும் மகா பயங்காமாயிருக்கின்

ஐயோ! என்றசத்தமேயல்லாமல் வேடுன்றுமி ல்லை. சவமணி அடிபடாதாளளில்லை. அதனு லி தன் பிள்வாயையிளர்த ஒரு ஸ்திரி புலம்புஞ் சத்தத்தைப் போலிருக்கின்றது. ஆர்க்கீர்தத் தயர் சொல்வோம்! சுகவாழ்க்கையான காலங்ளில் மாம் தேவேணை அசட்டைபெண்ணி, அவமதித்த அ வரைப் புறக்கணித்ததினுவல்லவோ அவகும் கம் மைக் கைவிட்டு கம்மேல் வர்திருக்கும் அபத்தகவை க்கண்டு ஈகைக்கிறர். ஆ! தேவன் பட்டையமே டுத்த ஒங்கும்போத ஒதுக்கிடமேங்கே! பேதியேன் றுபயந்து பட்டினத்தைவிட்டு ஆணக்கோட்டைக் கு ஓடினவன் தப்பிவிட்டானு? அல்லது பட்டின த்திற்தானே வீடுவிட்டுப்போனவர்கள் தப்பிவிட்டா ர்களா?

பின்வனக் காரியம் இப்படியிருக்கப் பிரியமான கயாவே, நாம் செய்யவேண்டுவதென்னவென்ற அறிவிக்கமாட்டுறோ ! மடைபொடுவோமோ ? சந்தந் தோனியார் எங்கவாக் காத்துக்கொள்ள அவருக் த நேர்த்திக்கடன்பண்ணுவோமா? அத்தானிகளு ம் அறியாமையுள்ளவர்களும் அப்படிப்பட்டவை கவாச் செய்கிறூர்கள். நாங்கள் அப்படிச் செய் யோம். புருட்டேஸ்டான்று தேசங்களாகிய இங் கிலாந்து, வட அமேரிக்காவிலுள்ள ஐக்கியதேச முதலிய இடங்களில் முன்சொல்லியகோய்கள் பெ குகும்போது பூர்வீக கிறீஸ்தவர்கள்செய்த பிரகார மாக அவைகளிலுள்ளவர்களும் காலைமாலைதவ முமல் தேவனுடைய ஆலயத்திற்குடிச் செபமேன் னுஞ் சுகர்த துபங்காட்டிவருவார்களேன்று பல வழிகளையுங்கொண்டு அறிசிறேம். செபக்கட்ட மும் மற்றக் கூட்டங்களப்போலக் கிருபையின் நி யமமாயிருக்கின்றது. அப்படியானுல் இங்கிலார்து அமேரிக்காவிலிருந்தனுப்பப்பட்ட தருமார் ஏன் அ வ்விதமான கூட்டங்களைத் அவங்சாமலிருச்சூறர்க ள் ? எங்கள் ஊர்படும் அவதியை அறியார்களா ? அல்லத இத்தீமைகளைத் தாங்கள் அனுபலியாத திலைம் உணமாததிலைஞ் சபையாமையும் மற்ற வர்களையும் குறித்த விசாரணசெய்யாமல் விடு கிருர்களா ? ஆ! அப்படியன்லை, அவர்களுமேங்கள் இக்கட்டைக்கண்டு மிகவமுகுத்கிருர்கள். எங்க ள் மனவிகுப்பங்களை அறியாததினியித்தம் அப்ப டிச்செய்யாமலிருக்கிரர்களே ன்பதற்குச் சக்தேக மில்லை. அவர்களுக்கு நாம் புத்திதோல்லதே ண்டு வதவசரமல்ல. அவர்கள் சகல் காரியாகவையு ம் அறிந்தவர்களாயிருக்கிறர்கள்.

அறாதவாகளாயிருக்கிறூகள். ஆகையால் பிரியமான ஐயாவே, யட்டி எமேலேழ திய வரிகளாப் பகிரங்கத் செய்த எ⁶⁷கள் லிரப்ப ங்களை இதின் வழியாக ஈம்மூடை¹¹ தகுமாகுக்கு அறிலிக்க மிகவுக் தாழ்மையுட_ு பிரார்த்திக்கி அறிலிக்க மிகவுக் தாழ்மையுட்ட பிரார்த்தி நேன். இப்படிக்கு, நைபட்டினத்தான்.

பஞ்சம், கோய்முதலிய இடையூறுக்கினிமித்தம். அவதிப்படும் இவ்வூரவர்களுக்கடுத்த புத்திமதியாக வேதாகமத் தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றயோளுவின் தீர்க்கதரிசனம் முன்முமதிகாரத்தைச் சாவதான மாய் வாசித்துப் பார்க்கும்படி. சனங்களைக் கேட் டுக்கொள்வதே காங்களிக்கடிதத்தை அனுப்பின வருக்குக் கொடுக்குஞ் அருக்கமான உத்தாமென்ற றிந்துகோள்ளவும்.

உதயதாரகை.

தஅாடுசை இ. ஐப்பசிசு. மிஉ வ.

Supreme Court.—சுப்பிறீங்கோடு.

ஆயிரத்த எண்ணூற்று ஐம்பத்த நாலாமான் டின் இரண்டாங் கந்தாயச் சுப்பிநீங்கோடு போன . மாகம் இநபத்தெட்டார் திகதிலியாழக்கிழமை யா ழ்ப்பாணத்திற் கனம்பொருந்திய முதல் நீதியதிபதி முன்பாகக் கூடப்பட்டது. விளங்கித்தீர்மானம்பண்

ணின வழக்குகளாவன. க. காரைதீலில் அடித்தப்பறித்தக் களவேடுத் த காரியம், மறியற்காசர் டெடுப்பேர் இந்தக் காரி யாமண்டுபட்ட நோக்கமென்னவேனில், அவ்விட த்த வெள்டு பாருக்கும் மீன்பிடிகார முக்குவருக்கு ம் ஒரு சண்டை நடந்தது. என்னத்திரைவெனில் பணமில்லாமல் தங்களுக்கு மீன்கொடுக்க வே மண்டுமென்று வேள்ளாளர் முக்குவரிடத்திலே அ கீர்தமாய்க் கேட்க அவர்கள் அப்படித் தருவதி வ்வையென்று மறுக்க, ஒருளட் பகற்காலத்தில் வெள்ளாளரில் இருபது பேரளவுக்கு ஒருமிக்கத்தி மண்டு விதாவனயினுதவியைக்கொண்டு பொல்லு க்களடனே முக்குவரிருக்கிற இடத்தக்குப்போய்த் தங்களுக்கு மீன் கொடாதபடிக்கு மற்றும் முக்குவ ரையும்தடைபண்ணின் அந்த முக்குவணப் பிடித் துஅடிக்கும்படிபோனுர்கள். அவர்கள் வந்த ஆரபா ரத்தை அவன் கண்டு பயர்து ஒடிவிட்டதிறைல், அ தின் ரிமித்தங்கோபங்கொண்டு அவனுக்கு முடுகி ன உறவனுயிருந்த ஒருவணயும் அவன் பெண்சா திமையும் பிடித்துக் கப்போடே கட்டி வைத்து வீ ட்டுக்கள்ளட்பட்டுச் சிறிது பொருள்கவாக் கோள் வை பெடுத்தம் அவர்களுடைய அவிகாசர்தீராமல், ஒடிப்போன முக்குவவன எதவிதத்திலும் பிடித்த அவனுக்குச் சேதம்பண்ணத் தணிந்து, அவனு டைய வீட்டுக்குப்போய் அவவன அங்கே காறைத திறுல் அவனுடையவீட்டுக்குள்ளும் புதந்த அவ னுடைய பெண்சாதியைப்பிடித்தடித்து அங்கேயிர ந்த சாமான்களையும் எடுத்து அழிவுபண்ணினதும ன்றி, அடுக்கயிருந்த எட்டு வீடுகளையும் கோள்ளை யாடி நைர்கள். இவ்விதமாகத் தரோகத் செய்தவ ர்களில் எட்டுப்பேர் மாத்திரம் பிடிக்கப்பட மற்றவ ர்கள் தப்பூலிட்டார்கள். கொள்ளையேடுத்த காரி ங்த்தைப்பற்றி முறைப்பாடுகாரர் உண்மைக்கு மி ந்சிப் பேசினதிருல் அத்துவக்காத்து அதைப் பூர ணமாயேடாமல், அடித்த காரியத்தைப் பற்றிப் பூ மணமாய் வீள ஐகிவிசாரணை பண்ணப்பட்டது. நீதி யிராசாவம் அவர்களைக்கற்றப்படுக்கக்கக்க ரியாய ந்களையெடுத்தக் காட்டினும், இங்கிலிஸ்படிக்க வெள்ளாள யூரிமார் எல்லாருந்தத்தவாளிகளென் றுதீர்மானம்பண்ணிருர்கள். இதமேத்த ஆச்சரிம். உ. வண்ணூர்பண்கண இராமன்செட்டியும், கா

கப்பர் முருகேசனும், களவெடுத்துக் கள்ளஉட மைவைத்திருந்தசாரியம். முருகேசனேன்பவன் இந்த இராமன்செட்டியை மூட்டி அவகளைக்கோ ண்டு தன்னெசமான்செட்டியிடத்திற்காசாக இடு. பவுணும், ககையாக, ஏறக்குறைய, சுல. பவுணு ங் களவாய் எடுப்பித்தக்கொண்டு அவண வடக் கேயேற்றிப்போடச் சமயம்வருமளவும், அவனைக் கல்லுண்டாயிற் காட்டிலே ஒளித்துவைத்தான். மற்றாரட் தாலமே இராமன்செட்டியையும் பொரு வளயுங் காணுமலிருக்கிறதை எசமான்செட்டியறி ந்து உடனே எங்குந்தேடிச் சோதணைபண்ணிக், க டைசியாய் வில்லூண்டியிற்காட்டிற்குள்ளே இருக் கிறுனென்ற அசுகைவைய அறிந்தும்,கள வேடுப்பிக் கமுநகேசனுக் தக்திரமாய்க் கூடிக்கொண்டு தேடிப் பார்த்தபடியால்,இராமன்சேட்டியைக்கண்டுபிடித் அக்கொள்ளக் கூடாமற்போயிற்று. ஆனுலம், கா ட்டை ஈன்றும் ஆராய்ந்தபொழுது மற்றநாளிரவு அ வரைகப்பட்டான். களவுபோன ககைகளும் பணத் தில்து நடித்தியும் அவனுடையமடியிலிருந்தது. நாக ப்பார் பூ ாகேசுந்தோன் தன்வான அஹைப்பிக் களை வெ டுப்பித்த⁹ நன்றஞ் சொன்னன் இவன் தற்றவாளி யாகத் தீர் _{நில்}னம் பண்ணப்பட்டாலும், களமேடு த்தபொருள்காருகேசனிடத்திற் கொடுபட்டதைப் பந்றிப் பூரண்டுமான ஒப்பணயில்லாததினுல் அவ ன் விதேலைய கக்ப்பட்டும், களவெடுக்கிறதற்குத் தவண்யான ஒப்பாசாரமாயிருந்ததைப்பற்றிக் குற்ற வாளியாக இர்ண்டுவருடம் ஊழியஞ்செய்யும்படி தீர்மானமாயிற்று.

ா. அர்யாலலயிற் செற்றை வீடோன்னறக் க ள வெடுத்தகள்வர் இருவரும் சுத்தவாளியானர்கள்.

ச. நீர்வேலியிற் சுதிர்காமர் வேலாயுதன் கைபி மைபாடாய்க் கொன்ற காரியம். மாணித்தவனு ம் மறியற்காரனும் இன்னும் அரேகரும் கடுக்சின் போட்ட சடங்குக்குப்போயிருந்தார்கள். இந்தவே லாயுதன் என்பவன் கலியாணச்சடங்கைச் சிறப் பிக்கும்பொருட்டுச் சக்கை மாதசிரம் போட்டு ஆட் களுக்கு நடுவிலே கட்டவிடத்தில் அத மோசமே ன்றும் அப்படிச் செய்ய வேண்டாமென்றுள் சொ ல்லியும் அவன் கேளாமற் தென்னர்தம்புச் தக் கைபோட்டிறைக்கிச் கட்ட போது அந்தச் சக்கை மாணித்தவனுடைய வயிற்றிற்பட்டு உள்ளே புதந் துவிட்டது. தரும் ஆசுபத்திரிக்கு அவணக்கொண் டுபோய்க் கூடியளவு தெண்டித்தம் மற்றமாள் இற ந்தபோனன். மறியற்காசன் அதினிமித்தம் குற்றவா ளியாகி ஒருவருடஊழியத்திற்குத் தீர்க்கப்பட்டான்.

இ. கள்வ காரியம். பிறதான சாட்சிக்காயர் இப் போழ்து வைசூரியாயிருக்கிறதினுல் மற்றமுறைக்கு

விளங்கும்படி வைக்கப்பட்டது.

கூ. தனக்காரக்குறிச்சியிலிராக்களவு. மறியற்கா on இரண்டு பேர். ஒப்பண பூரணமில்லாமல் விடு

தலையாக்கப்பட்டார்கள்.

எ. சாவுகச்சேரியிற் கரம்பைக் குறிச்சியில் நட ர்த கோவல். மறியற்காரர் கதிரைவே வர் கணவ தி, கதிரைவேலர் விணதீர்த்தான், வீரகத்தியார் கசிர்காமன். மரணித்தவனுடைய வயல் மறிய ற்காராணடுய வயறுக்கடுகக் இருந்தது. வரம்புகூட் டிக்கட்டினதைப்பற்றி இவர்களுக்க முன்னே ஒரு வழக்கு இருந்தது. மறியற்காரர் ஒரு நாள் இரவு ஒ ளித்திருந்து, இப்போழுது மாணித்துப்போனவண ப் பொல்லுக்களால் அடி த்ததினுல் அடி பட்டவாயி லே அழுகலும்வலிப்புமுண்டுபட்டுப் பதிணந்து கா வாயிற் பிறகு இறந்தபோனுன். முதலாம் முன்று ம் மறியற்காசர் மாத்திசம் கைபிழைபாடாய்க் கொ ன்ற தற்றச்சாட்டுக்குக் தற்றவாளியானதினுல் ஒரு வன் இரண்டு வருடத்தக்கும் மற்றவன் மூன்று வரு டத்துக்கும் ஊழியஞ் செய்யும்படி தீர்மானம்பண் ணப்பட்டார்கள்.

அ. உடுப்பிட்டியிற்கோலை. மறியற்காரர் புண் ணியர் தமாரும் வேறே மூன்றுபேரும். இந்தக்கோ வை ஒரு பனர்தோட்டத்தைப்பற்றி உண்டான க முதல் மறியற்காரன் தான் கைபிழைபாடாய்க் கொ ன்றதற்குத் தான் குற்றவாளியென்று சொன்னதி ைல் இபண்டுவருட ஊழியத்திற்குத் தீர்மானம்பண் ணப்பட மற்றமுன்றபேருத் சுத்தவாளிகளாக வி டுகலைபன்றன:ப்பட்டார்கள் !

கூ. மல்லாகத்திற் சுவரிடித்தக் களவெடுத்தசா ரியம். மறியற்காசர் ஆறுபேர். இவர்களேப் பாயப் படுத்தின மஸ்திறுத்துக்குழுல் சொன்ன முதலிமன் டு சாட்சிக்காசருடைய ஒப்பண ஒன்றுக்கொன்று பேதைப்பட்டதினுல் இந்தக்காரியம் விளக்கத்துக்கு

பேதப்பட்டத் இல் இந்தக்காமைய வள் கூற அகு முன் தள்ளப்பட்டது. ம். புலோலியிற் கள்ள உறுதி எழுதின் காரியம். மறியற்காரர் காலுபேர். கதிர்காமர் தீல் லையன், கொத்தாரிசு கர்தர் முருகர், ஆறமுகத்தார் கந்தப்ப க், கதிரவேலர் இராமிலிக்கன். இது, ஒருபவுன், பதினேட்டுச்சிலின், முன்ற பென்கச்கு முறைப்பா தொரன் முதலாம் மறியற்காரனுக்குக் கொடுத்ததா காரண் முதலாம் மறியற்காரனுக்குக் கொடுத்ததா க எழதப்பட்ட ஒரு பெற்றுச்சீட்டு. இரண்டாம் மறி யற்காமன், கொத்தாரிசு. மூன்றும்காலாம்மறியற் கோறார் அந்தச் சீட்டுக்குச் சாட்சிக்காறா. கோழர் ஆந்தச் சட்டுக்குச் சாட்சிக்காயர். முதலாம் மறியற்காமன்முகதாவில் அந்தப் பற்றுச்சீட்டு எழ திக் கையொப்பம்வைத்ததாகச்சொல்லிய அந்தத் திகதியில் இந்தமறியற்காமன் அந்தஇடத்திலிராமல் பாம்புகடித்திறந்தபோன அவனுடைய உறவுமு றையாஞேருவனுடைய மாணவிசாரணைபண்ணு படத்தில்ருந்ததாக ஒப்பண பண்ணப்பட்டது. இந்த மறியற்காரணம் குற்றப்படுத்தும்படி. இராசந் ப்பேசியும் தமிழ் யூரிமார் அவர்களைச் சுத்தவானி யாக்கிரைகள்.

ws. திருக்கொணுதமவையில் அடித்தப் பறித்*து* க் கள வெடுத்த கரரியம். மறியற்காசர் இருபத்தா றுயாவகர். முறைப்பாடுகாரன் ஒருமாள் செல்லும் வைக்கோலும் ஒரு தோணியிலேற்றிக்கொண்டு தம்பலகாமத்து அறுவழியாகத் திருக்கொணுதமவல க்கு வரும்படி மறியற்காரரிருக்கிற கிங்கா என்ற கு றிச்சிக்குக் கிட்ட நங்கூரம்போட்டிருக்கையில், யா வகருத் சோனகருமாய்த் திரண்டு அவக்கு, கிறிக களுடனே பதிடுஞரு வள்ளங்களாக் கொண்டு போய் முறைப்பாடுகாரனுக் தோணிக்காரரும் வா ய்பேசாமலிருக்கும்படி. அவர்கவோப் பயப்படுத்தி வைக்கோவை யெடுத்துக் சடலிலேமெறிந்தபோ ட்டு கெல்லெல்லாத்தையும் தன்னித் தங்கள்வள் ளத்திலே போட்டும் கோண்டு தங்கள் குறிச்சிக்

தப் போய்விட்டார்கள். களவெடுக்க அன்பதுபோ ரளவுக்குப்போனுலம் இந்த இருபத்தாறுபேர்மாகுஇ மும் பிழக்கப்பட்டார்கள். ஒப்பகண பூரணமானதி தை எல்லாருங் குற்றவாளிகளாகி ஒவ்வொ_{ருவ} குல் எல்லாகும் தெற்றவாகத்தக்குத் தீர்மானிக்கப்ப நம் மூன்று வகுட ஊழியத்துக்குத் தீர்மானிக்கப்ப ட்டார்கள். இவர்கள் குற்றவாளிகளானது திருக் கொணுதமலைக்குப் பெரிய யோகமாயிருக்குது. னென்றுல் யாவகர் அவ்விடத்திலேமாளமான னங்களாயிருக்கிறதினுல் சிறிதுமாதங்களுக்கு முன் னே அவர்கள் பெரிய அணிவான அந்தங்கள ச்செய்தார்கள். எப்படியெனில், அகேகம் யாவு கர் ஒருமிக்கத்திரண்டு அவக்குகள் சிறிசுகளுட னே தமிழ்ச்சனங்களிருக்கிற குறிச்சிக்குப்போம் வெழுச்சுட்டு அவர்களைப் பயப்படுத்தி யாதொடு அச்சமுமில்லாமல் அவர்களுடைய வீட்டைத் கோள்வையாடிளுர்கள். அவர்களைக் குற்றப்படுத் தத் தக்கதான டிப்பணுபண்ணிக்கொள்வது பூர யாசமாயிருந்ததிஞல் அவ்விடத்தில் நீதவான்முத லிய தரைமார் இவர்கள்செய்த கோடுமைகவாத். தடைபண்ணிக்கோள்ளக் கூடாதவர்களாயிருக் தார்களேன்பதாகக் காணம்படுத்து.

we. யாழ்ப்பாணங் கரையூரிற் சிவரிடித்தக் க ளவெடுத்த காரியத்திற் பிறதான சாட்சிக்காறன் இப்போழுதில்லாததினுல் மற்றமுறை விளங்கும்!

படித்வண்போடப்பட்டது.

wm. இரண்டாங் காரியத்திற் சொல்லப்பட்ட நாகப்பர் முருகேச©னன்றவன் அதில் நடந்திருக் சிற களவுக்குத் துணைக்காரனுயிருந்ததினியித்தம் தற்றவாளியாகி இரண்டுவகுடம் ஊழியத்திற்கு ரிச மிக்கப்பட்டான்.

A Branch Society.—யாழ்ப்பாணத்திலே வறிய வர்களுக்கு உதலிசெய்யும்பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட அபத்தக்குதவிச்சுங்கத்துக்குத் தாணையாக வேரெருசங்கத்தை ஸ்தாபிக்கும் முகார்திரமாய் இ ச்சேலவு ஒருகூட்டம் பட்டினத்திலே வைக்கப்ப ட்டது. இந்தத்தொடக்கம் சித்தியாகிறதே நடிதலி ருப்பமாயிருக்கிறதமன்றி, அதகருமத்தை முற்றும்சி றைவேற்றிக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகிற மெஸ்கர் மாட்டின் என்பவரடையுவும் பிறரடையவும் ஈன் முயற்சியை மற்றவர்களும் பார்த்தத் தங்களாலா னமட்டும் வறியவர்களுக்கு உதவிசெய்யப் பிரமாச ப்படுவார்களேன்றும் கம்புகிறேம். ஒவ்வொரு இ டத்திலுமிருக்கிற குடி செனங்கள் அதிகங்கடன்பட் டவர்களாகவும், யாதொருவசென்சிலும் பிறம்புப ண்ணுமற் சகலரும் பொதுவாய்ப் பற்றுக்கொண்டி ருக்கவேண்டியவர்களாயும் இருக்கிறதற்குத் ததி யான இடம் இந்த யாழ்ப்பாணத்த வைக்கியசாலை யேயல்லாமல் பின்னெரு இடமிருக்குமென்ற எங் கள் நிணைக்கலில்லை. அப்படியிருக்கப் பிரதான மாய் இந்தப் பஞ்சகாலத்தில் வறியவர்களுக்கு உத விசெய்யப் போதுமானபணன் சங்கத்தாரிடத்தில் இல்லாததினிமித்தம். சகலருக்கும் உபயோகமுகள் இந்த வைத்தியசாலை முட்டுப்படுகிறதைக் கிறது தோக்கத்துக்கிடமாயிருக்குது.

Foreign News.—அவணிமாகம், உருக் கிகி யைக்கோண்டதாய்ச் சீர்மையிலிநந்த வந்த புசி ன சங்கதிலைய**் பகிக்கா**ல் யுத்தந்தானே இன்லு ம் பெரியகாரியமாயிருக்குது. தனைப்படையுத்த ஞ்செய்யும் இங்கிலிகுக்கோரர், பிருத்சுக்காரர் சிறில வெற்றிகளையடைக்காலும், பிளாக்குச் வேற்று இடன்படைகள்ளும், பள்ளக்கு இந்த கடலிலிருக்கின்ற செவஸிதேபோல் என்ற பட்டினைமும் வோல்றிக் என்னும் கடலிலிருக்கின் நகுறேன்ஸிடாட் என்ற பட்டினமும் இன்னும் யுத்தம்பண்ணிப்பிடிக்கப்படவில்வல். எலண்டு எ ன்னுங் கூட்டமான தீவகளுக்கப் பிரதானதலமா கிய பூமோசந்து என்னுமிடத்தைப் பிழக்கையில், உத. நூசியநம், ா. பீமங்கிகளும் அகப்பட்டன. பு றாத் என்னும் ஈதிமை நாசியர் முறபடியுள் கடந்த போகிமூர்கள். ஆசியாவிலே பண்ணின் யுத்தத்தில் தறுக்கியர்முறியடிக்கப்பட்ட பொழுது பதிணந்த தந்திக்கோற்ற பழக்கபட்ட பொழுது பீற்றிக்களா இழக்குவிட்டதமக்றி முறையிசம்பேரு க்குக் கொல்லப்பட்டார்கள். முதல்படைத்தவை வரில் எட்டுப்பேரும் மற்றமனிதரில், உதாளா பே கும் அறுக்கியரிற்பிடிக்கப்பட்டார்கள். இல்லிதமா ய் ஒருவளத்தில் றூசியர் துறுக்கியரை முறியடித் அ வேற்றிகொண்டார்கள்.

The Jews.—எருசலேமிலே இப்பொழுத பஞ்ச ம் அதிகமாயுண்டாகிப் பண்டீபதார்த்தங்களேல் லாம ஒறுத்து விற்கிறதினுல் அவ்விடத்திலுள்ள யூதர்கள் அதினிமித்தம் வேத இக்கட்டுப்படுகிறர்க ள். அல்லாமலும், மூன்றுமாதத்திற்தள்ளே அல்லி டத்தில் ஆயிரத்து நானூறபோளவுக்கு வைசூரிவி யாசியினல் இறர்துபோனர்கள்.

EIDE

MORNING STAR.

Jaffna, Chursdan, October 12, 1854

INTERESTING OCCASION.
We had the pleasure on Wednesday, the 27th ult, of attending the closing exercises of the two days examination of the students in the Buttietta Semination of the students in th ary It is always a matter of interest to be present at an examination of the students of this institution, and to see the marked progress such a large number are making in science and in religious knowledge, but on this occasion the interest was considerably angmented by the fact that ten students were graduare making in science and in religious knowledge, but on this occasion the interest was considerably aggmented by the fact that ten students were graduated, and received certificates to this effect, having been in the institution the fall term of eight years. Good remarks were made to the scholars in general by Rev. Mr. Sanders, of the Examining Committee, and particular and very valuable suggestions were directed to the graduates, urging them to keep up their habits of study, and warning them not to think their education was finished, but rather to feel that it was just begun. Much stress was laid upon the cultivation of the moral powers by the constant study, and use of the Bible, and they were very earnestly cautioned against the disregard of the Sabbahl. They who keep God's Sabbahls, God will keep. The Principal of the Seminary, Rev. E. P. Hastings, on giving the certificates, having commended the conduct of the graduating class during the time they had been under his care, apoke feelingly to them of what was hoped and expected from them in the way of being useful men and of honoring Christianity, in the truths of which they had there been taught, and of which his of them were professors, and also urged them to take good heed that they, as too many have done, do not dishonor true religion and the institution in which they have spent so long approach. Rev. Mr. Poor then offered some remarks, and happily alfuded to the fact that the present was the 31st anniversary of the institution, and that it was 28 years since the first class of sixteen graduated from the seminary. He deemed it a happy circumstance that a person now present who was one of the sixteen, had two sons who were to graduate at this time. He then gave each member of the class a copy of the Jubilee Bible, which presentation was accompanied by good advice, and having read at a person how in green who was one of the sixteen, had two sons who were to graduate at this time. He then gave cach member of the class a copy of the Jubilee Bible, which pre

We have thought it worth our while to give this account of the occasion, hoping it may interest our readers, particularly that portion of them who were once members of the Battieotta Seminary, and who have there, times without number, listened to instructions and warnings from teachers, some of whom are sleeping in death, others far away in America, mever to return, and others still who remain to this day, and are yet earnestly praying and labering for your salvation. Yes, graduates of Batticotta Seminary, we would like to call up to your minds past scenes, past you, how stands the account with you to day? Have you no thought of God and heaven? Has conscience ceased to warm you fiele from the writty to come? Is there no whisper to your immost soul to forsuke all heathenism, superstition and every relige of lies, and to hasten to Christ, that blessed name you have so long slighted, perhaps even blasphemed? Oh, if these whisperings of conscience and the Holy Spirit are still felt within you, slight them not, cherish them as the coale of your even and turn has been learn when he had been them when the coale of your even and turn has been learned. We have thought it worth our while to give this whisperings of contenence and the Hoty Spirit are still fell within you, slight them not, cherish them as the apple of your eye, and turn to the Lord Jesus while there is hope.

Call, while he may be found,
Oh seek him while he's near;
Serve him with all the heart and mind,
And worship him with fear.

If thou will seek his face,
His ear will hear thy cry;
Then shalt thou find his mercy sure,
His grace for ever night. But if then leave thy God,
Nor choose the path to heaven;
Then shalt then perish in thy sins,
And never be forgiven."

SUPPEME COURT, JAFFNA.

The second criminal session of the court for this year was opened at Jaffaa. on the 28th of September. The Hon'ble Sir William O. Carn, Chief Jasnice, presided.

No. I was a case of Robbery and of Rot and Assault, committed in the island of Karative. Eight prisoners were indicted. They all pleaded not guilty. The case had its origin in a dispute between veilales and low caste lishers. The fishers having very properly resisted an oppressive and injust demand made by the veilales for contributions of fair without paying any thing for them, the veilales wowed veil-geance, and soon thereafter proceeded to execute it. They meet to the number of meanly twenty, armed themselves with sticks, marched in a body in broad day, countenanced by the fairless. Their malice was directed against the individual with had been forement in resisting the demand for fish, and to find him out and pumish him was their chief aim. He was the fairless of the compound and his write, and, in the first dwelling they invaded, but seeing their approach and divesting their object excaped. Euraged at his escape, they stored and itself to post his near feathons, the owner of the compound and his write, and, in the witnesses stated, emered the louise and took therefrom a quantity of property. De-

terained on punishing the offending fisher, they next visited his own compount, where, not finding him, they broke into his large, assaultier his wife and took away or destroyed property. And so in succession did they invoide and offinge eight separate adjoining dwellings, inhabited by pariety of the eight separate adjoining dwellings, inhabited by pariety prelated to each other; but without catching the principal only related to each other; but without catching the principal of the foray, had gone to inform the police vollan and for the whole party, but only the eight tried could be found for the whole party, but only the eight tried could be found lay much stress on the charge of robbery, thinking probably that the complainants had exaggerated, as they frequently do, that part of the charge. The rot and assault were lowever, clearly proved, and with respect to them, the Chief Justice sharped for a conviction; but the jury which was "English," and consisted of several vellates, strangely acquited, by a mojority, the whole of the prisoners. They had a narrow eage, and it is to be hoped that the trial, ending though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquittal, may deter parties from placing though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquital, may deter parties from placing though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquital, may deter parties from placing though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquital, may deter parties from placing though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquital, and sheep parties from placing though it did—owing to peculiar clements in the composition of the jury—in acquittal, and sheep parties of the jury—in acquittal, and sheep parties of the jury—in acquittal, and the property in concealment with an opportunity offered to slip him to the coast. The maxer in the morning, missed his servant and his property, and immediately

No. 5. Theft. Postponed on account of the absence of

No. 5. Theft. Postponed on account of the absence of No. 5. Theft. Postponed on account of the absence of No. 6. Night Robbery, from Tanakaracurichy, against two prisoners. The evidence was dischelved by Judge and jury, and an acquittal followed.

No. 7. Marder, from Carembocurichy in Chavaracherry, against 1. Caderavaler Canavady, 2. Caderavaler Veneditins and 3. Werzauthar Cathergamer. The prisoners pleader not guilfy. The deceased and the prisoners had paidly helds adjounng each other and there was some previous disputabout a trespass. The prisoners, one evening, wayland the deceased and beathin with sticks, and with such according to the state of the state

ing personal order to the summary panishment of the false witnesses.

No. 10. Forgery, from Ploly, against 1. Cadirgamer Tilean, 2. Cauder Maregar, (Notary) 3. Armogener Candapper, and 4. Cadravaler Ramalinger. Plea not guilty. The document dileged to have been forged was a receipt for £1. Flas. 3d. purporting to have been forged was a receipt for £1. Flas. 3d. purporting to have been granted by the companisation to the 1st prisoner. The 2d prisoner was the executive Notary and the 3rd and 4th prisoners was the executive Notary and the 3rd and 4th prisoners the attesting winnesses. All the prisoners urged the genuineness of the secential which is the complainant dented. The evidence tended to shew that out the day and at the hour when the receipt was alleged to have been written and signed, in the presence of the 1st prisoner, he was then in a different place, sitting on an inquest on the body of a relative who had died of a snake bite. The Judge's charge leaned towards conviction, but the Tamil jury acquired.

No. 11. Robbery and Riot and Assault, from Trincomalie.

sequences, and the sequences of the sequences of the sequences.

No. 11. Robbery and Riod and Assault, from Trincomalie against 26 Malays. The complainant, on his passage to Triu, connilie, down the Tambergama lake or river in a boat laden, with a large quantity of paddy and straw, and while at anchor at night in shallow water, midway near the village of Kineah, where the prisoners reside, was surrounded studienly by eleven boats all manned by Malays and Moormen, armed with gons and creeses. They boarded the complainant's boat, aswed him and his crew into silence, and then after throwing a seed him and his crew into silence, and then after throwing the strow overboard, deliberately removed the whole gargo of paddy, consisting of 20 or 30 ammonams, and their own boats and then made off to their village. There were about 50 robbers but the 25 prisoners only were identified. The evidence was clear and the jury board the whole guilty. Each

has been sentenced to three years hard labor in chains. It seems fortunate for the future peace of Trincomalie that the prisoners have been convicted. The Malay population in that district are numerous, and of late their candict has been law less and daring. The public precentor, during the trin, stated that large gauges of Malays, with fire arms and crosses, were wont to saily forth and invade the Tami village, frightening the inhabitants by the discharging of guns, into the jungle, then pillaging the houses at lessure and without fear of declection, and the local authorities seemed unable to cheek such outrages as the tact of the assailants cut of sile chance of evidence being procured, gainst them.

No. 12. Burglary, from Karresor, which was postponed in consequence of the absence of a material witness.

No. 14. For being an accessory after the fact to Theft, against Nagopper Murcgaser the 2d prisoner in No. 2. He pleaded not gailty but was converted, and sentenced to, 2 years hard labor.

Correspondence of the Morning Star.

REJOINDER TO "A CROW'S APPEAL."

"I shall not ask Jean Jacques Rousseau
If birds contabulate or no;
"Tie clein that they were always able
To hold discourse, at least in fable;
And even the child, who knows no bettles.
Than to interpret, by the fettler,
A story of a cock and bull,
Must have a most uncommon skull."

And even the child, who knows no better.

Than to merprat, by the letter.

A story of a rook and bull.

DATA ST.

The sum had scoredy in the lap.

Of Theris gone to take his nap.

When my black fird cannel flying from the post with your number of September 14th. Having a good deal to the in the bill line, and being motory to somewhat a bird of letter, as the crudition deal of the control of th

stands the meaning differently from you; therefore you missive its meaning."

A staid bird, "waxing in years," like Cornix, who rises so early in the morning, should have known bester than to suppose that we deduce any of our peculiar, anaeteristic dogmas from the Bible. We have "a more sure word of prophecy which shineth as a light in a dark place"—TRADITION, which throws light upon passages of Scripture, which could not without it be understood, (in our sense) and which supplies proofs of those of our degmas, which are not to be found in the Bible. In the wards of the Bishop of Meaux, I say, "The Catholic Christian forms not his faith on Scripture—his faith is already formed before he reads it, reading serves

^{1.} Si quis dixerit, baptisnum, qui etiar datur ab hecreticis in nomine Patris, et Pilis, et Spirittis Sanct), cum intentione facilead quad facil Ecclesia, non esse veram baptismum; anatheria sit.—Concil. Trident. De bop. Conc. 4.
2. Italian rs. Goa Priests.
3. End of Controversy, 8th edit, p. 77.

only to confirm what he before believed; that is the doctrime which the Church has delivered to him? "The royal prophet laughed at the gods of the Gentles, because they could not speak: those who make the Scriptures the sole judge of con-

only to confirm what he before believed; that is the doctrine which the Church has delivered to lim?" "The royal prophet laughed at the gods of the Gentiles, because, they could not speak: those who make the Seriptures the sole judge of controversies, expose them to similar contempt, because, at the test, therefore but a dumb judge, and, consequently, anable to pronounce." [4]

Does the Bible "command this mode of worship?" asks Coraix. What have we to do with the Bible! When Cornix wants something to fill his crop, does he go to a jeweller's shop and scratch amongst the precious jewels and gluttering gents? Does he not rother fy to that gutters and frequent the "back slums" for congenial filh? Does he not go where he knows he will get it? Just so we go for our proofs (where we know we can get them) to the Fathers and Does tors of our church, (who hereties calumnante as common sewers, and receptacles for the filh to furnanity.) For, though we may, in grubbing among them, become spattured with the pollutions of the world, yet we care not for this, as our "Divine Munarch," (5) the Pope keeps a large whitewash pot, constantly replemished, wherewith he bedaubs us and thus makes us as clean as "whited sepulchres."

Having hus disposed of one subject, I proceed to another, the worship of saints. Our (pagan Roman) forefathers had their Dit majores and minores, their lares, penates and genit which they prayed to, and were protected by. Would it not have been a poor exchange for them, if they embraced a religion with the polity of the pagan delities, and thus the converts could worship of the pagan delities, and thus the converts could worship of dirends under new faces, and retain the spirit of their old religion under the new form. Now we know that the old pagan gods required to have their attention, whilst the ringing of belis kellah, horida bella, those horrid bells, of which Cornix complains that he is within the influence of such a potent devil dispeller!

Livill now proceed to give the authorities for our mode of

Tumultus nonnunquam lev-iör quam bellum.

Triste lignum caducum in
. . . . caput immeritis.

Your hubbub should

Tumulus nonnuquam levior quam bellum.

Triste lignum caducum in caput immeritis.

Triste lignum caducum in rockets in the caput immeritis.

Triste lignum caducum in rockets in the caput immeritis.

Triste lignum caducum in rockets in the caput immeritis.

Triste lignum caducum in rockets in the caput immerities in their favor, all good catholics will continue to worship saints after the manner taught by the unanimous consent of the Fathers, even though Cornix should say.

hould say,
Ille et nefaste te posuit die quicunque primum, et sacri-lega manu produxi bellum (8) in nepotum perniciem, op-probriumque pagi, Illum et parentis crediderim sui, fre-

Would that the bell had broken the necks of the man, and of his parent, who first with ruthless hands, cast it as a bore to his posterity and a nuisance to the town, on the same accursed day in which he hung it up.

[In consequence of the leggli of the SupremeCourt Record, received at a late hour, we are reluctantly obliged to omit the latter part of the "Rejoinder" to "Cornix" by "A Jungle Cock," but expect to give it in our next issue.—Ed. M. Stur.]

Cock, but expect to give it in our next issue.—Ed. M. Star.]

4. Mr. Maguire's controversy with Mr. Pope. p. 51.

5. "Divinus Monarcha,"—Ferraris.

6. The bell "is a solemn warning to imps of every description; item most impudent succubus of them all dare as well dip his claws in holy water, as come within the verge of its sound. Old Nick himself, if he sets any value at all upon his tail, had best convey himself clear out of bearing, and leave the way open to paradise?—Inpugladsyle Legendse, p. 373.

7. Some editions read "sanguine" but it seems to me only statamount to an equivalent, for (l. by a common rule a part is taken for the whole, and so one part is as good as another. (2,4 1 submit to philologists that the English of skin, comes from sanguine thus sanguine, siguine, soun, skin.

8. Hereties will find these which slightly different forbem and arbor? in their versions, but (1,1 1 would remind them that 'if they drifter from our clurch "they must be wrong. (2,2) Not baying the benefit of an "hade Separgatorius," they cannot say what corruptions and mutilations are in their versions.

FIRE.—Mr. Gerett Toussaint, one of the Proctors of the District Court of Adfina, was on Saturday last, sentenced by the Honorable the Guller Justice to pay a fine of £10 for coutempt of Court in making take statements in a petition of appeal, affecting the character of F. C. Grenier, Exp., the secretary of the District Court. This fine was imposed after a severe reprimand from His Lerdship, who said it was at one time in intention, and that of his brother judge, to auspend or discuss the Toussain. — Court.

The Telegraph.—The Delhi Gazette publishes a long Telegraphic Message. It comains a most concise and excellent summary of the European intelligence, and reached Belhi within twenty-foot fours of the arrival of the steamer at Bombay. This, be it remembered, is in the rainy weather, and by wires carried on bamboos and posts without insulators.—Friend of India.

JAFFNA NEWS.

THE WEATHYR.—Henry showers have lately follen in our neighborhood, but, with the exception of an hong's rain on Statucday, the 30th ult., the town and immediate vicanity are yet unvisited; our prospects therefore are unimproved. Sickness is decreasing.

Public Meeting.—The annual meeting of the Jaffise, Frend-in-Need Society was held in the Supreme Court House, on Thursday, the 28th ult., P. A. Dyke, Esq., the president in the chair. The meeting was well attended. The chairman commenced the business of the evening with a few practical observations on the position of this institution, the funds of which, although it appeals to all classes for support, are, we regret to say, not commensurate with its claims. The Rev. K. D. Griffith, the secretary, read extracts from the report, which is in fact a summary of the past bistory and present statu of the society, and which clearly demonstrates the extensive usefulness of the institution, and the laborious efforts of the committee to maintain its high character.

The first resolution was moved by E. Vytilingam, Esq., seconded by P. Parinpanayagam, Modr., and supported by the Rev. D. Poor—the last gentleman asserting that in a moral sense the institution is as beneficial to the donors, as it is in a physical sense to the receivers.

The Roy E. C. Meigs ably supported the second resolution, which hid been moved by F. C. Grenier, Esq., and efficiently seconded in a Tamil address, delivered by P. Bastiampulle, Esq., Mr. Meigs brought to bear upon the subject the stem results of thirty was "experience amongs ta people uterly ignorant, to mention nothing further, of the most common surgical operations.

In proposing a vote of thanks to the president, Dr. Cowen, referring to his own approaching departure, warmly attested his personal knowledge for the last five years of that unweared assiditiy in promoting the interests of this public institution, which has distinguished the Government Agent. Lessehing, Esq., after a lew remarks on the superiority of the voluntar

by the secretary, and passed with decompanion, or standing up.

Mr. Dyke concluded the proceedings by an acknowledgment, making a favorable reference to the co-operation of the officers and committee of the society.—Ectro.

SMALP FOX.—Although there are not many new cases of gmall pox in the pettalt, yet it is evident that the disease is spreading in and about other places in its neighborhood. Among the few cases of small pox that have terminated fatally during the fortnight, is that of Santiagopillay Lewis, the head servant of the Government Agent, whose death is much researched.

Regretted. A BRANCH SOCIETY.—We are glad to know that a meeting has been held for the purpose of taking into consideration the formation of a branch association to the Jaffina Friend-in-Need Society. We wish great success to the undertaking, and would isin hope that the example of Mr. Martyn and others will find initiatives; for there is scarcely any other institution to which every inhabitant owes so much, and in which all have so much interest in common as the Jaffina Hospital; and we should really be sorry to see its means of more extensive usefulness crippled for want of proper pecuniary sopport.—8. J.

A Scene AT SEA .- The following description, by Charles Dickens, of a vessel in rough weather at sea, will be found to be to the life, by all who have been "down to the sea in ships and done business in the great waters," with the sailor,

"Whose march is o'er the mountain wave,

and done business in the great waters," with the sailor,

"Whose morch is o'er the mountain wave,

Whose home is on the deep."

The extract is not a bad one for any who are blue, and is
commended to those who are anxious "to go to sea:"

"It is the third morning. I am awakened out of my sleep
by a disand shriek from my wife, who demands to know
whether there is any danger. I rouse myself, and look out
of bed. The water-jug is plunging and leaping like a lively
dolphin; all the smaller articles are afloat, except my shoes,
which are stranded on a carpet-bac, high and dry, like a
couple of coal-barges. Suddealy I see them spring into the
air, and behold the looking glass, which is nailed to the wall,
sticking fast upon the ceiling. At the same time the door entirely disappears, and a new one is opned in the floor. Them
I begin to comprehend that the state-room is standing on its
head. Before it is possible to make any arrangement a
all compatible with this novel state of things, the ship rights.
Before one can say "Thank Henven!" she wrongs again.
Before one can say the successible to make any arrangement as
all compatible with this novel state of things, the ship rights.
Before one can say with swords, she seems to have started
forward, and to be a resource actively muning of its own
accord, with broken knees and failing legs, through every variety of hole and pitfall, and stunbling constantly. Before
one can so much as wonder, she takes a ligh leap into the
air. Before she has well done that, she takes a deep dive
into the water. Before she bas gained the surface, she throws
a summerset. The instant she is on her legs, she runshes backward. And so, she goes on staggering, heaving, wrestling,
leaping, diving, jumping pitching, throbbing, rolling, and
rocking: and going through all these movements, sometimes
by turns, and sometimes altogether, until one feels disposed
to roar for mercy."

To Correspondents.— Thalia's? poetry is received, but we decline its insertion, as the merits of the piece are not obvious.—As "An Eye Witness?" did not authenticate his article, we cannot insert it.—We may say the same of "Seipio Americanus," and we romark to any and all amonymous correspondents that they will do well to let us have their names, privately, if they expect their articles to see the Light.—We doubt whether "A Spectator" is justified in reporting unless appointed for that purpose.—"Bibliophilus" is received.

Australia.—The proprietors of the Melbourne Argus have been compelled to import Applegarth's cylindrical printing machine driven by steam. The circulation of the Argus has usen almost to a level with that of the London Times, and the ordinary machines are unable to supply the demand.

The Jews.—The Jews in Jerusalem are said to be in a very destitute state. Acous, mellons and other herbs are sold for food. In three months more than 1400 persons have died of small pox.

OVERLAND INTELLIGENCE.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our foreign news is down to Aug. 25. The war is still the great topic. There have been some successes on the part of the allies, but Sevastopol and Croustadt were still untaken and unattacked. In the taking of Bonarsund, the principal stronghold of the Aland Isles, 2000 Russians and 100 caffion were captured. The Russians are, re-crossing the river Pruth and returning to their own borders. In Asia the Turks have been defeated, with the loss of 15 gmis and 3000 killed; 3 superior officers and 2500 men were taken, so that in one case at least the Russians have been decided victors. Sexuatopol was to be attacked, and 60,000 men had embarked for the place. The cholera had prevailed much at Varina, and it is said that 5000 French and 500 English soldiers had died by it.

Gerbanars.—The king of Saxony has died from a kick of lis horse.

Granary.—The king of Saxony has due from a kick of lish horse.

AMERICA.—In the American Congress, a vote was taken upon abolishing the "agog ratjons" in the Navy, and there was a lie. The speaker unhappily gave his easing vote in favor, so this curse to the sailors and to the country will be continued for a time at least. However, coming so near as this is regarded by temperance men as quite a triumpli.—Russia lass sent commissioners to the U.S. to offer for sale her territories in the north of America.—The cholerit was prevailing a good deal in many of the States. In one week in New York city, during July, there were 241 deaths. Among those deceased by cholera was the daughter of Ex-President Fillmore.—Greytown, a place in Central America, was hombarded and entirely destroyed, July 18th, by the U.S. sloop-of-war, Cygme. The people had all left the town previously, so un lives were lost, but the whole affair is regarded as a disreputable one, and seems to have grown out of a real or supposed insult to the American consul, Mr. Bojlend.

VALUE OF RAILWAYS.—The following item from the Boston Journal, we recommend to our Colombo contempora-ries, as a striking fact to aid them in their advocacy of a rail-way in Ceylon, and as showing very clearly the immense power there sometimes is in a railway to raise the value of

way in Ceylon, and as showing very clearly the annual power there sometimes is in a railway to raise the value of real estate;

"At present there are but two railroads completed running through the State of Michigan." These are the "Southern Michigan vand" the Central Michigan." These roads were completed and in operation early in the year 1852. The assessed value of real estate of the State of Michigan was, in 1851, \$21,595,957. In 1953 the assessed value had risen to \$76,735,495, tenig an increase of over two hundred and fifty per cent, in two years. Of seventy counties of Michigan, these railroads run through only twelve, and therefore these would be entitled to only one-sixth of the increase. But mark what the assessment discloses, viz. that the increase in the value of the real estate of the State in these twelve counties is nearly two thirds of the entire valuation of the whole State. In other words, the increase in the value of lands and tenements in these twelve counties through which these railroads run is, in vev years, more than forty millions, thus: value in 1831, §16,250,000; value in 1833, §27,513, 000, Increase §42, 263,000. Value of whole State, seventy counties, §70,735,000."

counties, \$70.735,000."

SIN LEAVES ITS MARK—Mr. Gough, (the famous temperance lecturer, of whom we have before spoken in the Star) in a lecture before the Young Men's Christian Asceration of London, discoursing upon the corrupting influences of bad associates, alluded to the inevitable penalty of mental suffering which every transgressor incurs. "What you learn from bad habits and in bad society," said he, "you will never forget, and it will be a lasting pang to you. I tell you, in all smeerily, not as in the excitement of a speech, but has Levalid confuss and have confessed before God, I would give my right hand tonight if I could forget that which I have learned in evil society—if I could tear from my remembrance the scenes which I have witnessed, the transactions which have taken place before me. You cannot take away the effect a single impure thought that has lodged and harbored in exchart. You may pray against it, and, by God's grace, conquerit; but it will always be a thorn in the flesh to you, and will cause you bitterness and anguish."

PENSION.—Mr. R. D'Hoedt, Clerk of the Police Court and Court of Requests of Pt. Pedro has been recommended by Mr. Leisching; to be placed on pension, and his son to fill the vacant situation. There are several other applicants for the office.—x.

NEW BOOKS.

NEW BOOKS.

JUST received new Books and Maps in Tamil, namely: Robbi's Ancient History, at 104 pence; Schaffler's Palestine, at 4s. 6d.; Maps of Palestine and of St. Paul's Travels, at 1s. 9d. each.
Also a new supply of that most invaluable book WEBSTER'S DICTIONARY, unabridged. Price, as before, £1 10 plain, and £1 16 6 Russia. Apply to

Manepy Depository, Oct. 12, 1854.

FOR SALE,

In whole or in part or to be let on lease for one year or longer, that pleasant and well situated LAND at the north east end of Point Pedro, facing and close to the sea, at a distance of about a mile from the Custom House, containing in extent 25 acres. The whole land is planted with coconnut and other useful trees. It has on its premises two tiled dwelling houses, and the necessary out houses. e necessary out houses.
To those who wish to embark in oil, coir, and cop-

To those who wash to emoark in on, corr, and coppera, this is a desirable property.

For further particulars apply to the owner P. F. TOUSSAINT at Point Pedro, or to his som
P. F. TOUSSAINT, Jr., at Jaffina. Sept. 20, 1854.

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffna, Ceylon, by Thomas S. Burnell.